

АБОНАМЕНТЪ

ЗА ГОДИНА 5. Л.
ЗА ШЕСТЪ МЪСЕЦА . . . 2.50 Л.
ЗА ТРИ 1.25 Л.
ЗА СТРАНСТ. ЗА ГОД. 8. Л.

„РОДИНА“ излиза единъ път седмично — НЕДѢЛЯ.
Ръкописи не се повръщатъ.
елатени писма не се приематъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

НА I И II СТР. НА КВ. С. М. 40 СТ.
НА III СТР. 30 СТ.
НА IV СТР. 20 СТ.

Писма, пари за абонamenti, публикации и всичко що се отнася до в. „РОДИНА“ се испраща до редакторъ-издателя му ВЛАДИМИРЪ МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.

РОДИНА

Капитанъ Георги Михайловъ
на имения си день нѣма да приема посѣщения.

Георги Д. Стамовъ
нѣма да приема на имения си день.

Георги Мечконева
не ще приема посѣщения на имения си день.

Георги Ценова
нѣма да приема на имения си день.

Мурдаровъ, адвокатъ, на гергова денъ не посрѣща.

Георги Ив. Патева
на имения си день нѣма да приема посѣщения

Георги Д. Аврамовъ
нѣма да приема на имения си день.

Георги Н. Високовъ
нѣма да приема на имения си день

ДИМИТРЪ А. БЪКАРДЖИЕВЪ
СВИЩОВЪ

Продава ъжщата си, двѣ лозя и всичката си кожухарска стока.

Важно за земеделците

„Хранене на домашните животни“
отъ г. С. Д. Дръновски — Свищовски агрономъ — се намира за проданъ въ книжарницата на г. **Владимиръ Маневъ** — Свищовъ
Цѣна 1.50 лева. На дружествата се отстъпва за 1.20 лв.

Търси стая съ пияно подънаемъ. Споразумение до книжарницата на **Подоръ Юр. Ангеловъ** бивша „Козаровъ“
1 — 2

Продаватъ се: Единъ корабъ (поставъ) за грозде, 4 бѣдъна спиртови отъ по 30, 45, 60 ведра вмѣстимостъ, 1 каца за прѣщани. Споразумение редакцията.

Модерна Шивачница „БУКУРЕЩЪ“

Отъ 2 Априлъ т. г. се отвори модерна шивачница за изработване на мъжки дрѣхы по най модерни фасони. Управителя на шивачницата се е специализиралъ дълги години въ Букурещъ по кройчеството.
Ателието се помѣщава до книжарницата на г. Вл. Маневъ — Свищовъ.

Раздѣлата на църквата ни.

Въпросътъ за единството на Българската Църква, изпъкналъ за разрѣшаване веднага слѣдъ провъзгласяването на независимостта на Царството, въ послѣдне врѣме силно интересува нашето гражданство. Този въпросъ е животрепещущъ и не трѣбва да се рѣшава отъ отдѣлни лица или учрѣждения (владици и синоды), а отъ цѣлокупния български народъ, съставляващъ Православната Църква, тъй като послѣдната е дѣло не на отдѣлни личности, а на дѣйността и борбата на единъ цѣлъ народъ.

По този въпросъ се писа доста въ нашия печатъ; но него почнаха да водятъ спорове и на публични събрания.

И днесъ прѣсата е раздѣлена на два лагера: едни и то болшинството вѣстници и списания сѣ за единството, а другитѣ сѣ противъ него и противъ неговия пазител — Негово Блаженство Екзарха. Но, изобщо взето, за честта на българския народъ, послѣдниятъ не дава и да се слуша за раздѣлата на Българската Църква и силно негодува противъ нападкитѣ на Варненския Митрополитъ Симеонъ, насочени противъ Негово Блаженство Екзарха.

Прѣди година Варненския Митрополитъ Симеонъ излѣзе съ нѣколко статии въ в. „Денъ“, съ които обвини Н. Бл. Екзарха въ нѣкакви кроежи за прѣвратъ въ Църквата. Той нарече Н. Бл. Екзарха „малкъ папа“, който щѣлъ да заведе народа ни въ Римъ. Такава една обида за Н. Бл. Екзарха, който четиредесетъ години самоотвержено, въ борба съ една иновѣрна властъ, работи за църковно народното ни обединение, обида, хвърлена отъ единъ владика също така дългогодишенъ църковенъ дѣецъ, смути всички. Появиха се слѣдъ това статии въ „Вечерна Поща“ въ защита на Н. Бл. Екзарха. Въпросътъ за тия кроежи биде внесенъ и въ Народното Събрание. Запитанъ Министъръ-Прѣседателя на това отговори, че никакви кроежи за прѣвратъ въ Църквата нѣма и изказа съжаление, че Митрополитъ Симеонъ излѣзе въ вѣстницитѣ срѣщу Негово Блаженство. Тоя отговоръ на министра още по голѣма смута внесе въ редоветѣ на християнитѣ. Той показа, че между нашитѣ висши духовници има нѣкаква стара вражда, която тѣ, макаръ и прѣстарѣли, вече не можиха да скриятъ. Иначе Митрополитъ Симеонъ нѣмаше да излѣзе и да оскърбява свещеночаплика на цѣлокупната ни народна църква. По думитѣ на варненския адвокатъ г. Пасаровъ въ горния етажъ на Варненската Митрополия се е приказвало само по грѣцки. Въ Бургазъ най-голѣмитѣ врагове на българ-

щината били роднинитѣ на митр. Симеона. Това до нѣкъдѣ хвърля свѣтлина върху искреността на послѣдния къмъ народно-църковното дѣло.

Както и да е, но дѣдо Симеонъ не излѣзе да каже открито какви сѣ тѣзи кроежи и какво значение иматъ за църквата. Той биде уличенъ въ лъжа и замѣлча. Не слѣдъ дълго врѣме нѣкои негови хора се помъчиха въ ежедневния печатъ да смутелеватъ тоя въпросъ. Помъчиха се дори да изкаратъ, че самъ Екзархътъ и Екзархията искали раздѣлата на църквата ни. Но и тука не ни се каза открито, по кой начинъ иска това Екзархията. Неразбрано е, какъ отъ една страна Екзархътъ искалъ да става патриархъ на българитѣ, а отъ друга — да иска раздѣлата на Църквата? Явна бѣше шапшармата на нѣкои привърженици на синода въ София.

Скоро обаче се узна, че не Екзархътъ въ Цариградъ, а тукъ въ София отъ неговитѣ противници сѣ се кроили планове за прѣвратъ въ Църквата. Тукъ рѣшили да прѣсѣкатъ единството ни съ Екзархията — това народно учрѣждение, което е символа на народната ни цѣлокупност; рѣшили да отхвърлятъ Екзархията, създадена съ толкова народни усилия и жертви, за която ни завиждатъ всички; рѣшили да насилватъ вѣрващитѣ въ Царството да се откажатъ отъ своитѣ братя въ Турско. Софийския Синодъ се отдѣля отъ Екзархията отказва да признае Негово Блаженство за глава на Българ. Църква. Отъ всички завѣщани за народни цѣли суми, намиращи се въ вѣдомството на Софийския Синодъ, прѣставатъ да се изпращатъ и въ Цариградъ. Всичко, що до сега бѣ символъ на единството и се получаваше отъ Екзархията; като вули, кръщални свидѣтелства, печатъ съ надписъ „Българска Екзархия“, почва да се приготвява отъ Софийския Синодъ. Послѣдния даже и запрѣти на църквитѣ въ Царството да събиратъ помощи за дружеството „Св. Кирилъ и Методий“, което работи въ Турско. По такъвъ начинъ излиза, че кроежитѣ за прѣвратъ въ Църквата ставатъ въ Софийския Синодъ, а не отъ Негово Блаженство Екзарха.

И до като и свещеници, и семинаристи, и академици, и християни отъ години настояватъ да се свика единъ църковно-народенъ съборъ, който да обмисли положението на Църквата, Синодътъ бърза да провъзгласи раздѣлата, безъ да се допита до паството, което съставя църквата. На послѣдъкъ даже е била тайно опрѣдѣлена комисиия, която да изработи проектъ

за управата на раздѣлената фактически отъ Екзархията църква въ Царството. Тази комисиия, до колкото знаемъ, съставена отъ нѣкои синодални хора отъ Пловдивския Митрополитъ Максимъ и прѣстарѣлиятъ Марко Балабановъ, вече изработила новото измѣнение на Екзархийския Уставъ. Чака се само удобенъ моментъ да се прокара и узакони отъ Народното Събрание. Но появява се въпроса, компетентно ли е едно Народно Събрание, състоящо се отъ разнородни елементи — като турци, евреи, протестанти и хора индеферентни къмъ църковнитѣ работи, да урежда положението на Екзархийския Уставъ, създаденъ отъ цѣлокупния бълг. народъ въ и извънъ прѣдѣлитѣ на Царството?

На този въпросъ ще отговоримъ въ идущия брой на вѣстника.

ЖИЛО

Стига сме пакостили!

Града загинва, отива назадъ, търговията му спира, индустрия нѣма, инициативи сѣщо, духа на свищовския търговецъ е убитъ, отъ стария търговски градъ нищо не е останало, настѣпва вече смъртта.

Съживете се свищовски граждани, Свищова има още бъдаще, той прѣживява само една економическа криза, съживете се, подайте си ръка и дружно се завземете за подигане, засилване търговията му, модернизирате я, развийте помежду си духа на здружаванията, образувайте акционерни дружества, картели, подпомогнете зародилата се индустрия въ града, и ще настане новото разцвѣтяване на родния градъ.

Така се окайватъ свищовци, така се мѣчатъ съ съвѣти да подигнатъ духа на свищовеца, разни доброжелатели, да го тикнатъ къмъ животъ.

И група граждани увлечени отъ тия съвѣти рѣшаватъ да направятъ първия опитъ въ полето на здружаванията, опитъ, който би ималъ най-много успѣхъ, поради лекотата на осъществяване идеята, поради бързотата на получаване резултатитѣ, поради добрата спекула, която прѣдставлява, опитъ, който най-много и най-ефикасно е въ състояние да укрѣпи вѣрата на свищовци въ цѣлесъобразността, доходността и нуждата отъ сдружавания, отъ акционерни дружества, вѣра, която е разбита поради злощастната сѣдба на акционерното дружество „Дунавъ“, 1-то Свищ. спестовно акционерно дружество, и на акционерното др-тво „Свѣтлина“. Рѣшиха тия граждани да образуватъ акционерно дружество „Модеренъ Театръ“ съ цѣлъ да го експлоатира съ кинематографъ, дружество, по подобие на тия които съществуватъ въ Русе, Габрово,

Варна и др. градове на царството.

Но и това хубаво дѣло трѣбва да угасне въ зародиша си, то не трѣбва да съществува, да даде резултати, да даде примѣръ на здружавания. И защо? Защото още и не покритата подписката на акциитѣ явяватъ се зложелатели, неприятелите на дѣлото, които не само, че не купуватъ акции, но водѣли оживѣна агитация противъ дружеството. Между тия господа най-видно мѣсто заема единъ търговецъ, свищовлия, синъ на богатъ баща, и само за това достигналъ видно мѣсто въ свищовския търговски свѣтъ, считающъ се и поради това въ правото да бѣде менторъ на свищовската школа, човѣкъ, който е съумѣлъ само това да направи за родния си градъ, за обществото, — да запази бащината си търговия, да се грѣе около топлината на бащиното му злато и отъ това топло мѣсто да дава на хората акълъ, безъ да има и капка смѣлостъ да намали топлината на касичката си, като употреби частъ отъ капитала си за индустрия или друга цѣль, която би облажила и неговитѣ близки, околни. И тая жалка амбиция, която постоянно говори за здружаваня, за индустрия, за повдигане търговския животъ въ града ни, понеже сега, не е на чело на новооснованото дружество, започва да менторствува, да агитира противъ дружеството, което, споредъ него, не било умно дѣло, че било смѣшно да употребяватъ хората паритѣ си за такава глупава цѣль, че би трѣбвало тия пари да се употребятъ за нѣкоя индустрия, която би могла да ползува бѣдното население на града, глава, която съ високата си ученостъ и мѣдростъ намѣрила, че въ онзи деншната сказка на учителя Ивановъ умно било само онова казано отъ послѣдния, съ което тоя следилъ образуването на дружеството.

Но въпрѣки всички тия зложелателства и прѣчки, започнатото дѣло успѣ, подписката на новото акционерно дружество „Модеренъ Театъръ“ се покри успѣшно, явиха се слѣдъ това още много желаещи да купуватъ акции, стойността имъ се повдигна, а всичко това крѣпи въ акционеритѣ надеждата, че тѣхното дѣло ще има успѣхъ и добъръ край, че то ще даде добъръ примѣръ и за по-нататшна дѣятелностъ въ полето на здружаванията.

И на г-да фарисействующитѣ съ идеята за повдигане благосъстоянието на града и пр. слѣдъ всичко това не ще остане нищо друго, освѣнъ да продължаватъ да клокотствуватъ, или ще да млъкнатъ засрамени отъ собствената си фарисейщина.

СКОТОВЪДСКИ ФОНДОВЕ ПРИ ОБЩИНИТѢ.

Членъ 4 отъ закона за подобрене на скотовѣдството, приетъ отъ тазгодишната сесия на XV Обин. Н. Събрание прѣдвижда въ веѣка община образуването на фондъ за подобрене на скотовѣдството.

Сумнитъ отъ този фондъ, споредъ същия законъ, ще се употребяватъ за доставка на мѣжки разплодници, за построяване помѣщеня за елѣтитѣ, за издър-

жката имъ, за засилване фуражното производство въ общината и уреждане и подобрене на общитѣ пасища, за построяване и подържане на пунктови депа за общински мѣжки разплодници, за насърчаване земеделскитѣ, мѣкареки-тѣ и скотовѣдскитѣ дружества и частни лица въ дѣйността имъ по подобрене на скотовѣдството, за уреждане и подпомагане уредбата на локални конкурси и изложби на разплоденъ добитѣкъ въ-обще и за други мѣроприятия, имащи тѣсна връзка съ подобренieto на скотовѣдството въ района на общината — съ една рѣчь, този фондъ ще спомага всеестранно и изключително за подобрене на скотовѣдството въ отдѣлнитѣ общини.

За тая цѣль, между другитѣ източници, закона задължава общинитѣ да отдѣлятъ отъ селската мѣра най-малко толкова декари, колкото домакинства има селото. Така отдѣлената мѣра ще се даде поднаемъ да се разработи.

Тия фондове ще укажатъ голѣмо влияние върху подобренieto на скотовѣдството частно въ общинитѣ и въ-обще въ цѣлата държава. Прѣди всичко тѣ ще усигурятъ общинитѣ отъ кѣмъ срѣдства и по тоя начинъ една отъ най-главнитѣ прѣчки ще бѣде отстранена. До сега ако общинитѣ сѣ държели недостатъчно число мѣжки разплодници, а и тия що сѣ имали, повечето пхти едва сѣ задоволявали изискванието въ това отношение, е бивало по простата причина, че общинитѣ не сѣ разполагали съ достатѣчни срѣдства. Общинскитѣ Съвѣти сѣ се скѣпѣли твърдѣ много при нареждането на бюджетитѣ и селскитѣ чарди и хергелета сѣ оставали безъ нужното число мѣжки разплодници.

Но лошото не е само тамъ. Благодарение на ничтожнитѣ срѣдства, съ които сѣ разполагали въ това отношение общинитѣ, разплоднитѣ сѣ поставяни въ нехигиенични обори или пъкъ сѣ ги оставяли цѣла година да се скитатъ отъ дворъ въ дворъ, или отъ една нива въ друга. Естествено е, че така лошо гледани и хранени мѣжки разплодници, впоследствие сѣ се оказвали и негодни за ония функции, за които тѣ сѣ прѣдзначени.

За въ бѣдаще тая аномалия въ нашето скотовѣдство ще бѣде прѣмахната и съ това при умѣло ръководство, ще може да се даде новъ тласкъ въ подобрене на западнатото ни скотовѣдство.

Съ окръжно прѣдписание до общинитѣ тукашното агрономство поканва общинскитѣ съвѣти да се занимаятъ съ тоя въпросъ въ най-скоро врѣме и отдѣлятъ по възможностъ повече мера за скотовѣдския фондъ.

Ние вѣрваме, че общинскитѣ съвѣти въ свищовско ще оцѣнятъ високото значение на тоя фондъ и ще бѣдатъ по-щедри при опрѣдѣляне мерата за послѣдния.

Agricola.

Хитари, Мандолини, Цигулки и принадлежноститѣ имъ се продаватъ въ Книжницата на Вл. Маневъ. — Свищовъ

Едмонъ Жалу.

Звѣрътъ

Въ момента, когато Екатерина II, слѣдвана отъ свитата си, пристига въ театралната зала, г-ца Анастасия Павловна Вецки се отдѣли за минутка съ младия графъ Нелединовъ. Но тѣ не можеха да размѣнятъ освѣнъ нѣколко думи, тъй като князь Аркамоѣловъ, любимецъ на императорицата и който даваше въ нейна честъ тоя блѣскавъ празникъ, ги изненада въ момента на разговора. Той пристѣпи къмъ тѣхъ съ крачки бавни и сигурни, взема и отведе младото момиче на опрѣдѣленото за него мѣсто.

Цѣлия дворецъ на князь Аркамоѣловъ, построенъ върху брѣговетѣ на Нева, бѣше освѣтленъ. Много кристални полилей, на които свѣтлината се отражаваше до безкрайностъ въ многобройнитѣ огледала, освѣтляваха грамадната зала и нейнитѣ венцеобразни ложи. Четиредесетъ и осемъ танцовачки облечени въ бѣло, обвити съ многоцвѣтни шарфове играяха върху сѣдната единъ променливъ и потайственъ балетъ. Сетнѣ хорове, върху единъ религиозенъ ритмъ, славяха величието на Екатерина.

Когато първата частъ се свърши, императорицата се оттегли. Веднага първитѣ звукове отъ бала почнаха да се чуватъ. Двойкитѣ заеха мѣстата си и, когато г-ца Вецки отиваше да се присѣдини къмъ тѣхъ, князь Аркамоѣловъ я взема подъ ръка и заведе въ зимната градина.

Тѣзи градина се състоеше отъ единъ голѣмъ салонъ, сводоветѣ на когото се поддържаха отъ колони въ форма на палми. Дрѣвцета и храсти отъ всички страни тукъ бѣха съ умение турени въ безпорядѣкъ. Трѣби съ топла вода се протакана между дрѣвчетата; голѣми стѣклени вази се оживѣваха отъ бързото или лениво прѣминаване на нахонящитѣ се въ тѣхъ плѣнителни рибки, а отъ тукъ отъ тамъ между листата на дрѣвчетата се виждаха една антична глава, на която мрямора прѣличаше на медъ, единъ обелискъ отъ кристалъ или единъ гигантски хвърлей отъ вода.

Князь Аркамоѣловъ посочи единъ фотюлъ на Анастасия, сѣдна самъ той тежко и каза съ единъ гласъ прѣгракналъ и рѣзкъ:

— За тая вечеръ, Анастасия Павловна, ми обѣщайте единъ отговоръ. Азъ чакамъ...

Една сѣнка отъ печалъ и отъ безнадеждие мина прѣзъ блѣдото лице на младото момиче. Висока, тънкоснажна, невѣроятна бѣлолика, тя имаше очи зелени като морето, очи които, струва ми се като да бѣха украсени съ водорасли и златосвѣтълъ пѣсъкъ.

— Единъ отговоръ, княже? — Не подозирате ли Вий, отговора който могла бихъ да Ви дамъ? Да не съмъ Ви дала каква да е надежда?

Колоса стана.

— Не, нали? Чакайте, не отговаряйте още! Азъ Ви обичамъ Анастасия Павловна и Вий това знаете, но това, което Вий не знаете, може би, е че азъ съмъ неумолимъ, че азъ не търпя никакъ да ми се упрости и че мога да смачкамъ когато искамъ, тъй като азъ разполагамъ съ едно могѣщество неограничено!

— Днесъ, да. Но това могѣщество ще отрай ли на вашето желание. Вий не знаете и никой го не знае. Вашето могѣщество, княже, не е безкрайно! Впрочемъ, когато Вий ще бѣдете още по-вече могѣственъ не ще бѣда азъ, която ще трѣперя прѣдъ Васъ...

— Добрѣ, Нелединовъ лие е, тоя никакъвъ поручикъ, когото Вий обичате?

— Тайна ли е това? — Да не съмъ тайла прѣдъ Васъ... да, азъ го обичамъ и чакамъ да се омѣжа за него.

— Послѣдната Ви дума ли е?

Княза хвана ръката на младото момиче, една ръчичка крѣпка слаба и я притисна въ своята грамадна, кокаляста и космата ръка. Анастасия даже не извика, ала отъ страдание по нейнитѣ свѣтли бузи потекоха двѣ сълзи.

— Азъ ще Ви строша като стѣкло! изрѣкна той глухо.

Анастасия подигравателно се поклонилъ прѣдъ него.

— Вий можите, княже, да ме строшите, но да разполагате съ моето сърдце, не!

Тя напусна, горда и величествена, зимния салонъ, безъ да се обърне.

Аркамоѣловъ отъ ядъ се изчерви като ракъ и стисна нервно юмруци. Послѣ като единъ дебелакъ, зарита съ крака донесения за Анастасия фотюлъ. Тя, обаче, бѣше пристигнала въ една друга театрална зала, цѣла покритая съ килими гобленъ. Въ срѣдата се виждаше единъ изкуственъ слонъ, украсенъ съ сапфири, змарагди и топази.

Единъ персеецъ, въ народна носия, седѣше до него.

По дадения съ единъ звѣнецъ знакъ, завѣсата се дигна и на сцената се видя единъ новъ балетъ...

Анастасия се затича при графъ Нелединовъ и му разказа разговора си съ княза.

Младия човекъ позеленѣ.

— Пазете се, Анастасия Павловна. Той е способенъ на всичко.

— Той нѣма да посмѣе да бутне нито единъ косъмъ отъ главата ми! А най-сетнѣ, какво ме е грижа! Азъ Ви обичамъ и съмъ готова на всичко!

Балетъ се свърши, многобройнитѣ поканени се запѣтиха къмъ бюфета, където бѣха приготвени разни закуски. Множеството се трупаше около монументалнитѣ златни и сребърни съдове и чении. Нѣколко жени заобиколиха Анастасия.

Князь Аркамоѣловъ любезенъ, веселъ, сновеше отъ група на група. Изведнажъ, безъ да знае защо, младото момиче почувствува едно голѣмо безпокойствие въ сърдцето си, като прѣдчувствие за едно нещастие. Тя обърна глава, потърси Нелединовъ между тълпата, но не го видѣ.

Тя се смѣси въ шумното общество, като размѣняваше ту тукъ, ту тамъ по нѣкоя дума, все повече и по-вече обезпокоена, тъй като никадъ неможа да види Нелединовъ. Въ дѣйствителностъ това бѣше невъзможно, тъй като той си бѣ заминалъ безъ да и кажи сѣбогомъ!

Когато тя се намѣри при една врата, князь Аркамоѣловъ я прѣсрѣщна.

— Още една дума, каза той, една последна дума...

Анастасия тръгна подиръ му, безъ подозрѣние.

Той отвори една врата, като я затвори грижливо слѣдъ нейното влизане. Тя видя единъ пространенъ коридоръ. Шестъ лакеи — шестъ гиганта стояха тамъ съвсемъ равнодушно. Това ни най-малко не я стрѣсна и тя продължи да върви. Изведнажъ тя почувства, че я хваща нѣкой за краката и рждѣтъ — залюля се. Въ ежкия моментъ, нѣкой хвърли върху лицето ѝ единъ гъстъ вуалъ, който я умота. Напразно Анастасия се бори да се освободи. Дванадесетъ силни рждѣ, така добръ я стиснаха, че парализираха всичкитѣ и по нататъшни движения.

Тя усети да я носятъ по стълби и да се отварятъ врати — помисли че е изгубена.

Най-сетнѣ сложиха я така, че тя може да стъпи на краката си и развързаха вуала, който я задушаваше, ослѣпяваше...

Клатяйки се, полуизгубена, тя се огледа на около; намираше се при прага на една грамадна и сводова стая, почти гола, твърдѣ тъмна. Шестѣхъ лакея, които я носеха, бѣха наредени въ редица. Княза я гледаше свирепно.

Въ дъното на стаята, въ лѣво, горѣха въ черковни свѣтлници двѣ восъчни свѣщи. Тѣ освѣтляваха единъ диванъ отъ червена кожа, върху който една фигура се бѣше прострѣла...

Анастасия втрѣнчи своя погледъ върху тази фигура и веднага направи единъ скокъ напредъ.

Това което се виждаше пространно върху дивана, бѣше тѣлото на Неледнновъ, убитъ отъ хората на Аркамоиловъ. Неговата униформа бѣше разкопчана; отъ отворенитѣ му гърди, течеше кръвъ капка по капка...

Първата мисълъ, която мина прѣзъ главата на Анастасия, при виждане на това зрѣлище, бѣ да обуздае своето безкрайно изплашване, своята непонесима скърбъ, ужасното биене на своето сърдце, което и се струваше да бѣше истръгнато отъ нейнитѣ гърди. Тя не желаше, щото звѣрътъ който я съзерцаваше, да може да се радва на нейнитѣ страдания.

Тя пристѣпи право къмъ още топлия мъртвецъ и прѣдъ очитѣ на князѣтъ, дудъ отъ ядъ, прѣгрѣща дълго, трѣскаво лицето на тогози, когото тя тѣй много обичаше. Обгрѣщайки съ рждѣ тѣлото, тя положи своята глава върху неговото обезформено лице и така остана мълчалива прѣзирайки княза.

Аркамоиловъ я гледаше, цѣлъ червенъ отъ гнѣвъ и съ стиснати юмруци.

Сетнѣ като се обърна къмъ лакеитѣ:

— Хайде, монтѣ гълъбчета, отдалечете тая жена отъ тукъ!

Ала Анастасия Павловна се изправи съ едно живо движение, прѣди лакеитѣ да успѣятъ да на правятъ три крачки къмъ нея и обръщайки се къмъ епископа Аркамоиловъ:

Тази е моята първа любовна целувка, и е последната, каза тя, тѣй като утрѣ азъ ще постѣя въ

нѣкой мѣнастиръ. Но вий съ това не ме смачкайте. По лесно е за единъ князъ, величество, да бѣде единъ убиецъ, отколкото да бѣде обичанъ.

Прѣвела отъ френски:
Ел. А. Дюдюкова.

Ново!

Ново!

Адскитѣ машини!

Голѣма сензационна пантомима!

Онзи день въ София били получени по пощата три ужасни пратки: въ формата на книги три адски машини, прѣдначинени — едната за Д-ръ Н. Геннадиевъ, другата — за Симеонъ Радевъ и третата за едно трето лице. Цѣльта, по-вече отъ очевидна, е била да бѣдат лишени отъ животъ велики български патриоти.

Ала на Д-ръ Геннадиева, както е извѣстно, му работи късметя. Спомнете си само, какъ лѣко се отърва той отъ атентата, жертва на който падна Петковъ. Тогавя Геннадиевъ получи едно одраскване въ лѣвата ръка, а слѣдъ туй орденъ за храбростъ и даже шефството на една политическа партия. Сега какво ще получи той, не се знае още. Нѣкои казватъ: властѣта. Други, по-скромни, се задоволяватъ съ отърване отъ държавния съдъ.

Както и да е. Съобразителенъ, каквото си е, г. Геннадиевъ прѣдалъ страшия колетъ на полицията и прѣдупрѣдилъ другитѣ получатели да не отварятъ колетитѣ, тѣй като младотурцитѣ още прѣди години били рѣшили избиването на най-достойнитѣ български държавни мъже и патриоти во главѣ съ Д-ръ Н. Геннадиевъ, достойния шефъ на националистическата партия, бивша стамболовистка, сега генадиевистка...

Разбира се, обществото е потрѣсено. Ала първото впечатление на ужасъ е минало, сега хората почватъ да разсѣждаватъ вече по хладнокрѣвно и се питатъ: ами че праткитѣ идатъ отъ Египетъ, защо не отъ Солунъ? И въ адреса имало грѣшки, които давали да се подозира, че испращача е българинъ. И какъ тѣй случайно нито една машина да не експлодира? А нѣкои твърдятъ, че адскитѣ машини не могли и една брада да опърлятъ. И трето, и четвърто... И най-сетнѣ нѣкои вѣстници открито се произнасятъ, че всичката тази история била — генадиевски шорлопъ. Разбира се, ние които познаваме високото съзнание за честъ и чувството на достойнство у Генадиева и хората му, нито за минута допускатъ, че туй е измислица. Само по вѣстникарски дългъ ний отбѣлзваме коментаритѣ, които придружаватъ случката...

Слѣдъ нѣкой и другъ день или мѣсець

НОВО ПРЕДСТАВЛЕНИЕ

съ още по забавителна програма!

ПОКАНА

Свищовското Околийско Бюро на Народната партия свиква общо партийно събрание въ основното училище „Фердинандъ I“ на 29 т. м. 10 часа преди обѣдъ за избирание делегати за прѣдстоящия партиенъ конгресъ.

Само дѣйствителнитѣ членове съ членскитѣ си книжки иматъ право да взематъ участие въ това събрание.

Свищовъ, 16 Априлъ 1912 г.

Бюро.

ХРОНИКА

Полагане основния камѣкъ на дѣвическата гимназия. Днесъ ще стане тържественото полагане на основния камѣкъ на зданието на бѣдѣщата дѣвическа гимназия въ града. Последниятъ се строи на общински сръдства и общината е взела всички мѣрки, за да подготви по хубавого отпразнуване на това културно тържество за града ни. Поканенъ е да присѣтствува и министра на народната просвѣта г. Ст. С. Бобчевъ, който днесъ въ 6 часа сутринтъа прие тига.

Споредъ програмата на тържеството, слѣдъ като г. министра бѣде посрѣщанъ на гарата отъ гражданитѣ и учащата се младежъ, ще се отслужи при монохалисия литургия въ съборната църква „Св. Тоица“, слѣдъ литургията ще се образува процесия на чело съ духовенството, която ще отиде на мѣстото на строящата се гимназия, за да се тържествено положи основния камѣкъ.

Слѣдъ свършване на тая церемония и изслушването рѣчитѣ по случая, отъ страна на гражданитѣ ще се даде обѣдъ на г. министра, на който ще присѣтствуватъ около 80 души граждани.

Слѣдъ обѣда ще има народни тържества прѣдъ градската градина и къмъ 5 часа безплатно литературно-музикално забавление, дадено отъ ученичкитѣ на дѣвическата гимназия и ученицитѣ на търговската гимназия.

Подаль оставка. Слѣдъ подаитѣ оставка общински съвѣтници Пантелей Тодоровъ и Георги Д. Аврамовъ сега и общинския съвѣтникъ Ап. Линковъ си е подаль оставката.

Това много зле говори за хората, които толкова много агитираха да бѣдатъ избрани за общински съвѣтници, а сега, като ги избраха даватъ си оставката, защото, види се не имъ се служи безплатно на града.

Отъ ракия умрелъ. Тукашния кафеѣжия Доси Къневъ, родомъ отъ г. Севалиево, оня день поголялъ съ приятели, прѣзъ което врѣме испилъ около 1½ литра ракия, отъ която се отравя.

Покойния оставя жена и двѣ малолѣтни дѣца.

Неудовлетворени. Прѣдседателя на ефорията „Димитръ Х. Василевъ“, Боянъ Юрдановъ бѣше заветъ ч. углавно дѣло по чл. 380 отъ Н.З. противъ нашия редакторъ г-нъ Вл. Маневъ, тоя като наемателъ на единъ отъ ефорийнитѣ догени въ пощенското здание и билъ заковалъ четире рекламни дѣски на това здание и съ това билъ причинилъ поврѣда на ефорияния имотъ. Въ миналия петѣкъ окръжния съдъ, като разгледа това дѣло, рѣшилъ окончателно, че г-нъ Маневъ не е виновенъ и го оправда.

Г-нъ Б. Юрдановъ е смѣталъ, че г-нъ Маневъ е поврѣдилъ имота, като е заковалъ четиритѣхъ рекламни дѣски на ефорийното здание, искалъ е види се да прояви голѣма заинтересованостъ въ запазване имотитѣ на ефорията отъ поврѣда, обаче, ний виждаме че същото здание е оцанано отъ залепванията на разни обявления, мазилката му е поврѣдена, и знаемъ, че Господетвотому нищо не е направилъ за да запази ефорийния имотъ.

Не сме ли въ правото си да смѣтаме, че милостѣта му е заветъ дѣлото противъ г. Манева, не съ благитѣ намерения да запази поврѣдения му имотъ. Въ такъвъ случай, дължна ли е Ефорията да тегли съдебнитѣ и адвокатскитѣ разноски по това дѣло.

Покрита подписка. Както се предполагаше подписката на акции на новооснованото кинематографическо акционерно дружество въ града ни излѣзе по-вече отъ сполучлива. Въ ерока подписката се покри, а слѣдъ ерока мнозина, които бѣха се кжсно научили за тая подписка, искаха да купятъ акции, обаче, бѣ имъ отказано.

Сега благодарение на многото куповачи цѣната на акциитѣ е дигната.

Последнитѣ иматъ сега пазарна цѣна 105—110 лв. и тенденцията е къмъ повишение.

Комарджилъка въ града. Съвсемъ свободно се играе на хазартни игри въ нѣкой отъ тукашнитѣ кафенета. Ний лично съобщихме на полицията нѣкой отъ гѣхъ, кадѣто се играе явно комаря и очакваме полицията да вземе нуждитѣ мѣрки за ограничението на това зло.

Музикално д-во. Снощи музикалното дружество даде въ театралния салонъ „Ел. К. Аврамови“ семейна вечеринка. Взеха участие: воената музика, хора и оркестра на музикалното д-во, г. г. Бейкови които изпълниха дуетъ съ акомпаниментъ на пиано отъ г-жа Ел. Дюдюкова.

Всички нумера бѣха изпълнени най-вѣщо и дадоха истенско удоволствие на присѣтствующитѣ.

Салона бѣше прѣпълненъ.

Слѣдъ като програмата бѣ изпълнена започнаха се танци, които продължиха до кжсно.

Българската мисия при царъ Николая. Правителството е рѣшило изпращането на специална мисия до руския императоръ, за да прѣдаде поканата да присѣтствува на тържествата по освѣщение на храма — паметникъ въ София, „Св. Ал. Невски“, които тържества ще станатъ прѣзъ мѣсець Августъ т. г.

На чело на мисията ще бѣде г. Д-ръ Даневъ.

Благодарность. Г-нъ Киро М. Абаджиевъ е ималъ отличната идея да подари за библиотеката на земледѣлското училище „Руската земледѣлска енциклопедия“ на стойностъ повече отъ 200 лева.

По тоя случай завѣдущиятъ училището му изказва своята благодарность.

Същеврѣмѣно благодари и на Директора на Търговската гимназия — Г-нъ Макавеева за подаренитѣ отъ него книги за сѣщата библиотека.

Основаване Акционерно Дружество „МОДЕРЕНЪ ТЕАТЪРЪ“ — Свищовъ

Покана

Основателитѣ на акционерното дружество „МОДЕРЕНЪ ТЕАТЪРЪ“ въ Свищовъ, иматъ честь да поканятъ всички дружествени акционери на общо учредително събрание, което ще стане въ недѣля — 22 Априль т. г. — 2 часа слѣдъ обѣдъ въ билирдната стая на градското казино въ Свищовъ за приемане дружествения уставъ и пр. — съгласно чл. 159 отъ търговския законъ.

Веднага слѣдъ това събрание основателитѣ на дружеството ще пристѣпятъ къмъ изборѣтъ на първия управителенъ съвѣтъ за първитѣ три години на дружеството.

Свищовъ, 17 Априль 1912 год.

Отъ основателитѣ

на акционерното дружество
„Модеренъ Театръ“ — Свищовъ.

2,000,000 шевни машини Е ПРОИЗВЕЛА ФАБРИКАТА „ГРИТЦНЕРЪ“

отъ 1872 до 1910 година,

а, 1,000,000 отъ 1902 до 1910 година!

Това голѣмо увеличение на производството се дължи на силното распространение на **гритцнеровитѣ шевни машини** поради тѣхнитѣ голѣми преимущества надъ всички други шевни машини!

Не купувайте машина до като не прѣгледате **ГРИТЦНЕРОВИТЪ**, защото само тѣ сѫ **НАЙ-УСЪВЪРШЕНСТВУВАНИТЪ**, **НАЙ-СОЛИДНИТЪ** и **НАЙ-ГАРАНТИРАНИТЪ**.

Прѣдставителъ за Свищовъ и околнята

Вл. Маневъ — Свищовъ

Постояненъ механикъ на разположение на клиентитѣ
за безплатни поправки

фонографъ „Пате“

е най-усъвършенствувания фонографъ, който свири безъ игли, и съ сафиръ. Само сафира предава чисто, ясно и естествено гласа.

ПЛОЧИТЪ „ПАТЕ“

сѫ отъ специално качество за сафиръ — пазете се отъ подраженията, които правятъ другитѣ.

Репертуара на „ПАТЕ“ се състои отъ 120 хиляди диска.

Сега пристигнаха дискове отъ съвсѣмъ нови български пѣсни

Представителство и складъ за Свищовска околия при

ВЛ. МАНЕВЪ

печ. на П. А. Славковъ

Съдебно-Изпълнителна Контора
на
Ходатая СТЕФАНЪ ПОПОВЪ
въ гр. Свищовъ

Привежда въ изпълнение изпълнителни листове съ пълномощно, както въ Свищовска околия, така и въ цѣлото царство. Инакшира; нотии, записи, изпълнителни листове и откупува такива се условия.

ПРАКТИЧНИ бензинови запалки

ПРИ БОЯНЪ П. ТИНКОВЪ
свищовъ („ВЕЛИШАНА“)

Пристигнаха разни видове много практични бензинови и съ фитилъ запалки за цигари. Пагчето отъ

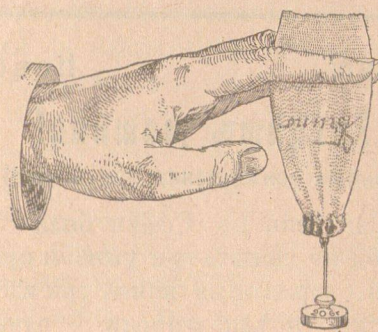
80 ст. до 3 лева.

Резервни части на запалкитѣ по фабрични цѣни.

Чорапчета

„Бруно“

Отъ специални патентовани искусствени кожни.

Нѣма други чорапчета за ламба, които да иматъ смѣната здравина и толкова еластичностъ като чорапчето „Бруно“, което като се изгори може да се огъва, осуква и да одържа тежестъ отъ 20 грама.

ЦѢНА 85 СТ. ПАРЧЕТО САМО

при **Владимиръ Маневъ — Свищовъ.**

Царевско Училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 10

с. Царевъ 20 Априль 1912 г.

Обявява на интересующитѣ, че на 2 май отъ 2 — 5 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе публиченъ търгъ за направата 12 чина съ малонадаване.

Първоначална цѣна 204 лв.

Исканиятъ залогъ е 5%.

Конкурентитѣ трѣбва да се съоб-разяватъ съ чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и другитѣ книжа могатъ да се прѣгледа всѣки приежтственъ день въ учил. канцелария

Разносикитѣ за публикация и други послѣдвали сѫ за смѣтка на прѣдприемачтъ.

Училищното Н-ство.

Обява. Господа, който иска чисто натурално вино, продавамъ го съ гаранция за чистотата му — безъ никакви примѣси. Виното е добито само отъ грозде.

1000 лева давамъ при анализация, ако се окаже, че има примѣсъ въ него.

Продава се само въ питейното заведение на Ал. Ивановъ село Драгомирово. — 1 левъ килограма.

съ почтание:
Ал. Ивановъ

Праздното мѣсто

въ скелята, въ което се помѣства дървения складъ на Бр. Караначеви се дава подъ наемъ отъ 23 Априль 1912 год. за напѣдъ. Споразумение съ г. Димитръ Дечковъ Свищовъ

9 — 10

ЛОЗОВИ ПРЪЧКИ отбрани, отъ незаразени лози съ филосера, отъ мѣстността „Стѣклень“ има за проданъ.

Петръ Ил. Милинчевъ — Свищовъ

БРАШНО

Отъ парната мелница на Петръ Ф. Мариновъ въ с. Х-Муса гара Морава се намира за проданъ въ житарската магазинъ на Филипъ Мариновъ. Прѣдъ видъ, че мелницата произвежда брашно отъ номерата 4, 5 и 5½, за това то е твърдѣ спорно и по износно за употребление.

Цѣни всѣкога умѣрени. 9 — 12

Шевнитѣ машини „Гритцнеръ“ сѫ най-здравитѣ и най-усъвършенствуванитѣ!

Рогозки отъ папуръ 10 педи продава Алек. Мандиковъ въ Свищовъ („Скелята“) Цѣни най-умѣрени 2—3

Руски първокачественъ чистъ спиртъ пристигна въ фабриката на Пантилѣй С. Бояджиевъ & сие — Свищовъ.

Продава се единъ фотографически апаратъ, система германски кодакъ, работящъ съ филми плаки и пеликули, обективъ Rodenstoc anactigmate, форматъ 9×12, малко употребяванъ и съ много намалена цѣна. Споразумение при фотографа Константиновъ. 2—4

ЛОЗОВИ ПРЪЧКИ отъ стари нашенски лозя, добре избрани: резекии, чаушъ, царограждина, ромѣщина и гъмза има за проданъ

← **Ал. Т. Начевъ — Свищовъ** →

Харизанска частъ

Стари вѣстници, Съвсемъ чисти и здрави се продаватъ на килограмъ при **Вл. Маневъ — Свищовъ**

Толѣма економия по разхода за пране

Домакинѣ, употребявайте „АЛУШИВА“ отъ Г-а Българска Фабрика на Бр. Рогачеви — София

Прането се изпиря въ едно много кратко врѣме, дрѣхитѣ ставатъ бѣли като снѣгъ, економисва се сапунъ, вода, дърва, и врѣме и най-главно постига се пълна дезинфекция на прането, като ежшворѣмено се унищожаватъ всички петна по дрѣхитѣ отъ вино, кафе, кръвъ и овоция и др.

Въ гр. Свищовъ, се продава въ магазина на господина **Вл. Маневъ** Единия литъръ безъ стѣкло 60 ст. **Пазете се отъ имитациитѣ!**

Търси се мѣсто

Основателитѣ на Акционерното Дружество „Модеренъ Театръ“ — Свищовъ съобщаватъ, че е нужно за дружеството едно мѣсто въ центра на града, около градската градина, съ пространство 1000 — 1500 кв. метра, което да може да му послужа за постройка на театръ.

Притежателитѣ на такива мѣста да отправятъ офертитѣ си за друж. до г. **Вл. Маневъ — Свищовъ.**